

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET GERECHT
15 december 1999 *

In zaak T-191/98 R II,

Cho Yang Shipping Co. Ltd, vennootschap naar Koreaans recht, gevestigd te Seoul (Zuid-Korea), vertegenwoordigd door N. Bromfield en C. Thomas, Solicitors, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van De Bandt, Van Hecke, Lagae en Loesch, advocaten aldaar, Rue Goethe 11,

verzoekster,

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door R. Lyal, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, lid van die dienst, Centre Wagner, Kirchberg,

verweerster,

* Procestaal: Engels.

betreffende een verzoek tot opschorting van de tenuitvoerlegging van beschikking 1999/243/EG van de Commissie van 16 september 1998 inzake een procedure op grond van de artikelen 85 en 86 van het EG-Verdrag (zaak IV/35.134 — Trans-Atlantic Conference Agreement) (PB 1999, L 95, blz. 1), voor zover verzoekster in artikel 8 daarvan een geldboete van 13 750 000 euro wordt opgelegd,

geeft

DE PRESIDENT VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

de navolgende

Beschikking

Voorgeschiedenis van het geding

- 1 Verzoekster was een van de vijftien scheepvaartmaatschappijen die partij waren bij het Trans-Atlantic Agreement (hierna: „TAA”), een op 3 augustus 1992 in werking getreden „conference”-overeenkomst betreffende de lijnvaart over de Atlantische Oceaan, tussen Noord-Europa en de Verenigde Staten van Amerika.
- 2 Op 19 oktober 1994 gaf de Commissie beschikking 94/980/EG, inzake een procedure betreffende de toepassing van artikel 85 van het EG-Verdrag (IV/34.446 — Trans-Atlantic Agreement) (PB L 376, blz. 1), waarbij zij enerzijds vaststelde, dat sommige bepalingen van het TAA, waaronder die inzake bepaalde inlandtransportdiensten op het grondgebied van de Gemeenschap, inbreuk maakten op lid 1 van artikel 85 EG-Verdrag (thans artikel 81 EG), en anderzijds

weigerde artikel 85, lid 3, van het Verdrag en artikel 5 van verordening (EEG) nr. 1017/68 van de Raad van 19 juli 1968 houdende de toepassing van mededingingsregels op het gebied van het vervoer per spoor, over de weg en over de binnenwateren (PB L 175, blz. 1), op die bepalingen toe te passen. Die beschikking gelastte de adressaten onder meer, zich te onthouden van prijsafspraken die hetzelfde of een soortgelijk doel of gevolg hebben als die welke in het TAA waren opgenomen.

- 3 Na herhaald overleg met de Commissie, meldden de partijen bij het TAA op 5 juli 1994 bij de Commissie een nieuw akkoord ter vervanging van het TAA aan, dat de titel Trans-Atlantic Conference Agreement (hierna: „TACA”) droeg, en op 24 oktober 1994 in werking is getreden. Wegens opeenvolgende wijzigingen zijn na 5 juli 1994 vijf nieuwe versies van het TACA bij de Commissie aangemeld.
- 4 Op 16 september 1998 stelde de Commissie beschikking 1999/243/EG inzake een procedure op grond van de artikelen 85 en 86 van het EG-Verdrag (zaak IV/35.134 — Trans-Atlantic Conference Agreement) (PB 1999, L 95, blz. 1; hierna: „beschikking”) vast.
- 5 Volgens de artikelen 1, 2 en 3 van de beschikking hebben de partijen bij het TACA inbreuk gemaakt op artikel 85, lid 1, van het Verdrag, artikel 53, lid 1, van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (EER) en artikel 2 van verordening nr. 1017/68, door het sluiten van een akkoord krachtens hetwelk zij diverse met de mededinging strijdige activiteiten hebben verricht.
- 6 Volgens de artikelen 5 en 6 van de beschikking hebben verzoekster en de andere leden van het TACA inbreuk gemaakt op artikel 86 EG-Verdrag (thans artikel 82 EG) en op artikel 54 van de EER-overeenkomst, door de mededingingsstructuur

van de markt zodanig te wijzigen dat hun machtspositie wordt versterkt, en door beperkingen inzake het aangaan en de inhoud van dienstencontracten op te leggen.

- 7 Artikel 8 van de beschikking legt verzoekster wegens de in de artikelen 5 en 6 van de beschikking vastgestelde inbreuken een geldboete van 13 750 000 euro op. Volgens artikel 10 moeten de in artikel 8 vastgestelde geldboeten binnen drie maanden na kennisgeving van de beschikking worden betaald. Na afloop van deze termijn is automatisch rente verschuldigd, op de voet van 7,5 %.

- 8 Bij brief van 25 september 1998 gaf de Commissie aan verzoekster kennis van de beschikking. In die brief preciseert de Commissie, dat zij, indien verzoekster bij het Gerecht beroep zou instellen, niet tot invordering zou overgaan zolang de zaak bij die rechterlijke instantie aanhangig is, voor zover de schuldvordering vanaf de datum van het verstrijken van de betalingstermijn rente op de voet van 5,5 % opbrengt, en uiterlijk op die datum een voor haar aanvaardbare bankgarantie wordt gesteld die de hoofdsom en de rente dekt.

- 9 Bij brief van 2 december 1998 verzocht verzoekster om ontheffing van de verplichting een bankgarantie te stellen of de geldboete te betalen.

- 10 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Gerecht op 7 december 1998, heeft verzoekster, met elf andere scheepvaartmaatschappijen die partij waren bij het TACA, krachtens artikel 173 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 230 EG) beroep ingesteld tot nietigverklaring van de beschikking (zaak T-191/98).

11 Op 9 juni 1999 wees de Commissie het verzoek van verzoekster af, en wees zij erop, dat zij bereid was te aanvaarden:

„a) een bankgarantie met een tot een jaar beperkte duur (automatisch verlengd of betaalbaar in geval van herroeping), overeenkomstig het bijgaande model van bankgarantie;

b) een regeling die het de vennootschap mogelijk maakt, in termijnen te betalen, op voorwaarde dat verdragingsrente wordt berekend, en dat het saldo van de schuld door een gewone bankgarantie wordt gedekt”.

12 Het aan die brief gehechte model van bankgarantie voorziet in een aanvankelijke duur van een jaar, die automatisch voor nieuwe periodes van een jaar kan worden verlengd, indien de garantie door de bank niet wordt herroepen. In geval van herroeping is verzoekster verplicht, binnen een termijn van vijftien dagen het bedrag van de geldboete, vermeerderd met de vervallen rente, te betalen.

13 Bij op 19 oktober 1999 ter griffie neergelegd verzoekschrift heeft verzoekster krachtens artikel 242 EG het onderhavige verzoek ingediend, dat strekt tot:

— opschorting van artikel 8 van de beschikking, voor zover haar daarin een geldboete van 13,75 miljoen euro wordt opgelegd, in de eerste plaats tot definitief uitspraak is gedaan over zaak T-191/98 en iedere hogere voorziening die daarop betrekking heeft, en in de tweede plaats tot op het ogenblik waarop de beschikking wordt gegeven waarmee deze kortgedingprocedure wordt beëindigd;

— verwijzing van de Commissie in de kosten van deze kortgedingprocedure.

- 14 De Commissie heeft op 29 oktober 1999 schriftelijke opmerkingen ingediend.
- 15 De rechter in kort geding heeft verzoekster verzocht, ter terechtzitting een aantal schriftelijke vragen te beantwoorden.
- 16 Partijen zijn op 12 november 1999 in hun mondelinge opmerkingen gehoord. Ter terechtzitting is verzoekster verzocht, haar antwoorden op de haar gestelde schriftelijke vragen te vervolledigen. Op 3 december 1999 heeft de Commissie opmerkingen gemaakt over de op 26 november ter griffie ingekomen aanvullende antwoorden van verzoekster.
- 17 Op 7 december 1999 heeft de rechter in kort geding verzoekster verzocht, zich uit te spreken over een aantal vragen die de Commissie in haar opmerkingen van 3 december had opgeworpen. Verzoekster heeft geantwoord bij op 15 december 1999 ter griffie neergelegde brief.

In rechte

- 18 Krachtens de gecombineerde bepalingen van de artikelen 242 EG en 243 EG en artikel 4 van besluit 88/591/EGKS, EEG, Euratom van de Raad van 24 oktober 1988 tot instelling van een Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (PB L 319, blz. 1), zoals gewijzigd bij besluit 93/350/Euratom, EGKS, EEG van de Raad van 8 juni 1993 (PB L 144, blz. 21), kan het Gerecht, indien het van oordeel is dat de omstandigheden zulks vereisen, de opschorting van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling gelasten of de nodige voorlopige maatregelen voorschrijven.

- 19 Artikel 104, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht bepaalt, dat de verzoeken tot verkrijging van voorlopige maatregelen een duidelijke omschrijving moeten bevatten van de omstandigheden waaruit het spoedeisend karakter van het verzoek blijkt, alsmede de middelen, zowel feitelijk als rechtens, op grond waarvan de maatregelen waartoe wordt geconcludeerd, aanvankelijk gerechtvaardigd voorkomen (*fumus boni juris*).
- 20 De rechter in kort geding gaat, in voorkomend geval, ook over tot afweging van de betrokken belangen (beschikking president Hof van 29 juni 1999, Italië/Commissie, C-107/99 R, Jurispr. blz. I-4011).

De spoedeisendheid

Argumenten van verzoekster

- 21 Volgens verzoekster rechtvaardigen uitzonderlijke omstandigheden de opschorting van de verplichting tot betaling van de bij de beschikking opgelegde geldboete, zonder voor die schorsing als voorwaarde te stellen dat onmiddellijk een bankgarantie wordt verstrekt.
- 22 Zij betoogt dat zij in 1997, in een voor de sector van het zeevervoer ongunstige context, ernstig te lijden had van de Aziatische economische en monetaire crisis. In Korea zouden de gevolgen van die crisis zijn versterkt door de hoge schuldenlast bij de banken en de algemene praktijk van de kruiselingse garanties tussen in conglomeraten gegroepeerde vennootschappen. Verzoekster beweert, dat zij in 1997 nettoverliezen ten bedrage van 429 miljard won (284 miljoen euro) heeft geleden. In 1998 zou zij een kapitaalverhoging hebben verricht, door een inbreng van liquide middelen vanwege nieuwe investeerders.

- 23 Overeenkomstig de in reactie op die crisis door het Internationaal Monetair Fonds en de Koreaanse regering genomen maatregelen, heeft de Seoul Bank, de voornaamste bank van verzoekster, deze laatste in maart 1998 een „akkoord met het oog op een verbetering van haar financiële structuur” opgelegd. Dat akkoord omvat, onder meer, de navolgende maatregelen:
- de geleidelijke afschaffing van de gekruiste bankgaranties tussen de vennootschappen van de groep Cho Yang;

 - de verkoop van de helft van verzoeksters vloot, die thans nog slechts uit zeven vaartuigen bestaat;

 - de verkoop van bepaalde belangen die zij in derde vennootschappen had.
- 24 Overeenkomstig dat akkoord verkochten verzoekster, Samik Express en de leden van de familie Park aan Allianz AG op 19 juli 1999 de aandelen die zij bezaten in een Koreaanse verzekeringsmaatschappij, First Life Insurance Co. Ltd (hierna: „First Life”). Verzoekster zou de opbrengst van de verkoop van haar aandelen van First Life hebben gebruikt om haar schulden te verminderen. Zij verwierf ook een belang van 100 % in een vroegere dochteronderneming van First Life, Hansin Mutual Saving & Finance Co. Ltd.
- 25 Ten slotte fuseerde de eenheid „terminal” van Samik Express op 5 augustus 1999 met verzoekster. Op 6 augustus 1999 maakte Samik Express de opbrengst van de verkoop van 28,37 % van het kapitaal van First Life aan verzoekster over, opdat deze haar schulden zou verminderen.

- 26 In het kader van haar herstructurering sloot verzoekster in maart 1998 met DSR-Senator Lines, Hanjin Shipping en United Arab Shipping Company een samenwerkingsakkoord (United Alliance) voor het aanbieden van geïntegreerde lijndiensten op de route over de Stille Oceaan, de route Europa-Azië, de transatlantische route en de Middellandse-Zeeroute. Dat samenwerkingsakkoord moet verzoekster in staat stellen, de kwaliteit en het concurrentievermogen van haar diensten te verbeteren.
- 27 Verzoekster verklaart, dat zij in 1998 een nettoverlies van 47 miljard won (30 miljoen euro) heeft geleden. De kosten voor rente en aflossing zouden 113 miljard won (72 miljoen euro) en haar schuldenlast zou 427 miljard won (273 miljoen euro) hebben bedragen.
- 28 Verzoekster schat, dat haar nettoverlies aan het eind van het eerste semester van 1999 9 000 miljoen won (7 miljoen euro) bedroeg. Zij verwacht, dat haar rekeningen eind 1999 activa ten bedrage van 630 miljard won (484 miljoen euro), een passief van ongeveer 570,1 miljard won (438 miljoen euro) en een positief eigen kapitaal van ongeveer 59,9 miljard won (46 miljoen euro) zullen vertonen.
- 29 Zij is echter van mening, dat die verbetering slechts betrekkelijk is; haar situatie blijft kwetsbaar. Al haar schepen en onroerende goederen zouden zijn gehypothekeerd, en haar financiële deelnemingen zouden met zekerheden zijn bezwaard. Op bepaalde schepen die zij exploiteert, zou door schuldeisers bewarend beslag zijn gelegd.
- 30 Ofschoon verzoekster haar banken ervan heeft kunnen overtuigen geen beslag te leggen, zou zij wegens haar geringe solvabiliteit sinds 1998 geen nieuwe kredieten meer hebben kunnen verkrijgen. Zo zouden de Seoul Bank, de Korea Development Bank, de Korea First Bank en de Hana Bank, met een beroep op de nettoschuldratio van verzoekster, uitdrukkelijk hebben geweigerd een bankgarantie voor de opschorting van de betaling van de geldboete te verstrekken.

- 31 Verzoekster stelt, dat zij niet over liquide middelen beschikt die het haar mogelijk maken, de Commissie 13,75 miljoen euro (18 miljard won) te betalen. Om dat bedrag onmiddellijk te kwijten, zou zij gedwongen zijn schepen of andere productieve activa te verkopen. Aangezien die activa in zekerheid zijn gegeven om schulden voor een veel hoger bedrag dan dat van de geldboete te waarborgen, zou de opbrengst van de overdracht ervan bij voorrang zijn bestemd om bevoorrechte schuldeisers terug te betalen. Een dergelijke verkoop zou het vermogen van de vennootschap tot het genereren van inkomsten in gevaar brengen, en haar schuldeisers ertoe kunnen aanzetten, haar sneller in staat van vereffening te laten verklaren.
- 32 Verzoekster beweert, dat zij niet kan rekenen op aanvullende steun van investeerders als Krota Sea-Land Transportation, Lee Dongjoo en Pieris Investment, of van Chang Won Development, Nam Buk Fisheries of de familie Park.

Argumenten van de Commissie

- 33 Volgens de Commissie is niet aan de voorwaarde van spoedeisendheid voldaan.
- 34 Sedert bijna twee jaar zijn volgens haar de schuldeisers verzoekster, ondanks haar insolventie blijven steunen, omdat zij menen dat verzoekster op lange termijn haar financiële situatie kan verbeteren, en dat op korte termijn een vereffening hen niet in staat zal stellen, hun vorderingen betaald te krijgen. De geldboete is op die analyse niet van invloed, aangezien zij slechts een uiterst klein deel van verzoeksters totale schuldenlast vormt. De onmiddellijke invordering van de geldboete leidt niet tot verzoeksters vereffening. Daarentegen betekent de opschorting van de geldboete of van de verplichting een bankgarantie te stellen, dat de communautaire belastingplichtige de risico's moet dragen die normaliter ten laste van verzoeksters schuldeisers komen. De banken zien immers aan

verzoekster een aanvullende bron van krediet toegekend tegen een lager tarief dan zij zelf toepassen.

- 35 Verzoeksters situatie is niet meer zo ernstig als in 1997. Eind 1999 zou verzoekster over een eigen vermogen moeten beschikken dat de Commissie op ongeveer 60 miljard won (46 miljoen euro) begroot. Over de tegenprestatie voor de overdracht van de 10,19 % die verzoekster in het kapitaal van First Life bezat, is geen informatie verstrekt. Evenmin is informatie verstrekt over de financiële gevolgen van de fusie tussen Samik Express en verzoekster in augustus 1999.
- 36 Bovendien wijst de Commissie op bepaalde tegenstrijdigheden in verzoeksters schrifturen. Zij merkt ook op, dat blijkens de stukken van het dossier verzoekster de opbrengst van de verkoop van andere vennootschappen van de groep Cho Yang, voor een bedrag van ten minste 485,555 miljard won, zou ontvangen, zonder zich van al haar productieve activa te moeten ontdoen.
- 37 Die bedragen moeten worden vergeleken met het bedrag van verzoeksters passief op 30 juni 1999, namelijk 100 miljard won (79 miljoen euro). De Commissie concludeert, dat verzoeksters eigen vermogen op 30 juni 1999 meer dan 100 miljard won (79 miljoen euro) bedroeg.
- 38 Bovendien zou het onderhavige verzoek moeten worden onderzocht met inaanmerkingneming van de steun die ondernemingen van de groep waarvan verzoekster afhangt, kunnen verlenen (beschikking president Hof van 7 mei 1982, Hasselblad/Commissie, 86/82 R, Jurispr. blz. 1555, punt 4; beschikking president Gerecht van 21 december 1994, Buchmann/Commissie, T-295/94 R, Jurispr. blz. II-1265). Anders dan verzoekster stelt, berust de verwijzing in die beschikkingen naar de leden van de groep niet op een willekeurige regel volgens welke de aandeelhouders verplicht zouden zijn de vennootschap te steunen. Het is

slechts een van de elementen van de spoedeisendheid die de rechter in kort geding moet beoordelen. Het vermogen van een vennootschap om haar activiteiten voort te zetten, wordt in de eerste plaats door haar aandeelhouders bepaald. Het zou dus gerechtvaardigd zijn te onderzoeken of verzoekster, met steun van de leden van de groep waartoe zij behoort, in staat is de vereiste garantie te verlenen.

- 39 Het herstructureringsakkoord tussen de Seoul Bank en de groep Cho Yang is volgens de Commissie een afdoende bewijs van het bestaan van een groep vennootschappen. Anders dan verzoekster stelt, was Lee Dongjoo vóór 1997 aandeelhouder van verzoekster. Krot Sea-Land Transportation en Pieris Investment waren in het kapitaal van verzoekster gaan deelnemen, toen haar situatie reeds duidelijk was verslechterd. Die aandeelhouders hebben er dus hetzelfde belang bij als de geldschieters, te zien dat verzoeksters zaken beter gaan. Verzoekster heeft tegenstrijdige informatie verstrekt over de structuur van haar kapitaal, in het bijzonder over het precieze aantal aandelen dat de familie Park bezit.

Beoordeling door de rechter in kort geding

- 40 Onderzocht moet worden, of de tenuitvoerlegging van de beschikking vóór de beslissing ten gronde voor verzoekster ernstige en onherstelbare schade kan meebrengen, die ook niet goedge maakt zou kunnen worden worden wanneer de beschikking door het Gerecht nietig werd verklaard. De dreiging van schade behoeft niet met absolute zekerheid te worden aangetoond. In het bijzonder wanneer het intreden van de schade afhankelijk is van een aantal factoren, is het voldoende dat de schade met een voldoende mate van waarschijnlijkheid valt te voorzien [beschikking president Hof van 19 juli 1995, Commissie/Atlantic Container e.a., C-149/95 P(R), Jurispr. blz. I-2165, punt 38].
- 41 Op het eerste gezicht blijkt uit de ter kennis van de rechter in kort geding gebrachte gegevens, dat verzoekster wegens de economische en monetaire crisis in

Korea in 1997 en 1998 in een wankele financiële situatie verkeerde. Teneinde na te gaan of verzoekster, wanneer zij geen bankgarantie ten gunste van de Commissie stelt, een onmiddellijk, haar bestaan bedreigend gevaar zou lopen om in staat van vereffening te worden verklaard, moet de weerslag van de uitgevoerde herstructureringsmaatregelen op haar recentste boekhoudkundige en financiële resultaten worden onderzocht. Een dergelijk onderzoek vereist een ingewikkelde analyse van talrijke boekhoudkundige en financiële gegevens. Aangezien de jaarrekening betreffende het boekjaar 1999 eerlang wordt afgesloten, lijkt het noodzakelijk, alvorens deze kortgedingprocedure te beëindigen, een dergelijk onderzoek uit te stellen tot die documenten zijn overgelegd.

- 42 Bij de bepaling van de modaliteiten van dat uitstel moeten de verschillende onderhavige belangen worden afgewogen, in het bijzonder het belang van de Gemeenschap om de geldboete te kunnen invorderen in geval van verwerping van het beroep in de hoofdzaak, alsook, meer algemeen, het openbaar belang dat verbonden is aan de verzekering van het afschrikkend effect van de door de Commissie opgelegde geldboetes (beschikking president Hof van 5 juli 1983, Usinor/Commissie, 78/83 R, Jurispr. blz. 2183, punt 8).
- 43 Ter terechtzitting heeft verzoekster geantwoord op verschillende vragen die hoofdzakelijk betrekking hadden op, in de eerste plaats, de structuur van haar aandeelhouderschap en die van de groep Cho Yang, in de tweede plaats, haar financiële situatie in 1999 en de voortgang van het door Seoul Bank vastgestelde herstructureringsprogramma, en in de derde plaats, de wijze waarop de financiële risico's verbonden aan het onderzoek betreffende het TACA in de rekeningen van de boekjaren 1996 en 1997 zouden worden verwerkt en de haar opgelegde geldboete in de rekeningen van het boekjaar 1998.
- 44 Wat dit laatste punt betreft heeft verzoekster ter terechtzitting erop gewezen, dat het bedrag van de geldboete niet in de rekeningen van het boekjaar 1998 was opgevoerd, en dat in voorgaande boekjaren geen voorziening was gevormd die

het gevaar voor geldboetes als gevolg van de voortzetting van het onderzoek betreffende het TACA weerspiegelt. Dergelijke boekhoudkundige praktijken bieden geen getrouw beeld van het vermogen, de financiële positie en het resultaat van de vennootschap.

- 45 In die omstandigheden dient te worden verlangd, dat verzoekster vóór 1 april 2000 haar door een accountantscontrolekantoor met internationale reputatie onderzochte en gefiatteerde jaarrekening betreffende het boekjaar 1999 overlegt, vergezeld van een brief van dat kantoor waarin wordt verklaard, dat ook het bedrag van de bij de beschikking opgelegde geldboete, zowel de hoofdsom als de rente, in die rekening is opgevoerd.
- 46 In afwachting van die informatie dient te worden nagegaan of er termen aanwezig zijn om bij wijze van conservatoire maatregel de schorsing te gelasten van de aan verzoekster opgelegde verplichting om een bankgarantie te stellen. In de onderhavige zaak lijkt een dergelijke schorsing geen schade toe te brengen aan het openbaar belang of het belang dat de Commissie heeft bij de onmiddellijke tenuitvoerlegging van haar beschikking. Over de aan verzoekster opgelegde geldboete blijft immers overeenkomstig artikel 10 van de beschikking rente verschuldigd.
- 47 Mitsdien moet bij wijze van conservatoire maatregel worden gelast, dat de aan verzoekster opgelegde verplichting een bankgarantie te stellen, wordt opgeschort tot op het ogenblik waarop de beschikking wordt gegeven waarmee de kortgedingprocedure wordt beëindigd.

DE PRESIDENT VAN HET GERECHT

beschikt:

- 1) De verplichting voor verzoekster om de Commissie een bankgarantie te verstrekken als voorwaarde voor de niet-onmiddellijke inning van de

geldboete die verzoekster is opgelegd bij artikel 8 van beschikking 1999/243/EG van de Commissie van 16 september 1998 inzake een procedure op grond van de artikelen 85 en 86 van het EG-Verdrag (zaak IV/35.134 — Trans-Atlantic Conference Agreement), wordt opgeschort tot op het ogenblik waarop de beschikking wordt gegeven waarmee deze kortgedingprocedure wordt beëindigd.

- 2) De in punt 1 van dit dictum bedoelde opschorting houdt op effect te sorteren indien verzoekster nalaat, vóór 1 april 2000 ter griffie van het Gerecht de volgende documenten neer te leggen:
 - a) haar door een accountantscontrolekantoor met internationale reputatie onderzochte en gefiatteerde jaarrekening (balance sheet; statement of income; statement of cash flow) betreffende het op 31 december 1999 afgesloten boekjaar;
 - b) een brief van het sub a bedoelde kantoor waarin wordt verklaard, dat het bedrag van de bij beschikking 1999/243 aan verzoekster opgelegde geldboete, zowel de hoofdsom als de rente, in die jaarrekening is opgevoerd.
- 3) Tot op het ogenblik waarop deze kortgedingprocedure wordt beëindigd, blijft over de aan verzoekster opgelegde geldboete overeenkomstig artikel 10 van beschikking 1999/243 rente verschuldigd op de voet van 7,5 % per jaar.

Luxemburg, 15 december 1999.

De griffier

H. Jung

De president

B. Vesterdorf